

La Sagrada Família (B)

Text de l'Evangeli (Lc 2,22-40): Quan van complir-se els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, portaren Jesús a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la Llei del Senyor: Tot primogènit mascle serà consagrat al Senyor. Havien d'ofedir en sacrifici, tal com diu la Llei del Senyor, un parell de tórtres o dos colomins.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era just i pietós, esperava que Israel seria consolat i tenia el do de l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia fet saber que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Va anar, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb l'infant Jesús per complir amb Ell el que era costum segons la Llei, el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble». El seu pare i la seva mare estaven meravellats del que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest infant serà motiu que a Israel molts caiguin i molts d'altres s'aixequin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima. Així es revelaran els sentiments amagats al cor de molts.

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda, i ara ja tenia vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple i donava culte a Déu nit i dia amb dejunis i pregàries. Ella, doncs, es va presentar en aquell mateix moment i donava gràcies a Déu i parlava de l'Infant a tots els qui

esperaven que Jerusalem seria alliberada. Quan hagueren complert tot el que manava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. L'Infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor.

«Portaren Jesús a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor»

+ Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, celebrem la festa de la Sagrada Família. La nostra mirada es desplaça del centre del pessebre —Jesús— per a contemplar al seu entorn Maria i Josep. El Fill etern del Pare passa de la família eterna, que és la Santíssima Trinitat, a la família terrenal formada per Maria i Josep. Què important ha de ser la família als ulls de Déu quan el primer que procura per al seu Fill és una família!

Sant Joan Pau II, en la seva Carta apostòlica El Rosari de la Verge Maria, ha tornat a destacar la importància cabdal que té la família com a fonament de l'Església i de la societat humana, i ens ha demanat que preguem per la família i preguem en família amb el Sant Rosari per revifar aquesta institució. Si la família va bé, la societat i l'Església aniran bé.

L'Evangeli ens diu que el noi creixia i es feia fort, era entenimentat. Jesús va trobar el caliu d'una família que s'anava construint en les seves recíproques relacions d'amor. Què bonic i profitós seria que ens esforcèssim més i més en construir la nostra família: amb esperit de servei i de pregària, amb l'estimació mútua, amb una gran capacitat de comprendre i perdonar. Tastaríem —com en la llar de Natzaret— el cel a la terra! Construir la família és avui una tasca de les més urgents. Els pares, com recordava el Concili Vaticà II, hi tenen un paper insubstituïble: «És deure dels pares crear un ambient de família animat per l'amor, per la pietat envers Déu i envers els homes, i que afavoreixi l'educació íntegra personal i social dels fills». En la família s'aprèn allò més important, a ser persones.

Finalment, parlar de família per als cristians és parlar de l'Església. L'evangelista sant Lluc ens diu que els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor. Aquella ofrena era figura de l'ofrena sacrificial de Jesús al Pare, fruit de la qual hem nascut els cristians. Considerar aquesta joiosa realitat ens obrirà a una fraternitat més gran i a estimar més l'Església.

